לעילוי נשמת ר׳ אברהם יוסף שמואל אלטר בו ר' טובי' ז"ל ורעיתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@ YAHOO.COM

פרק ו' דאבות

שבת קודש פרשת שופטים – ז' אלול תשפ"ב Shabbos Parshas Shoftim - September 3, 2022

. פלג המנחה עש"ק – 6:06 | הדלקת נרות שבת – 7:09 | זמן קריאת שמע / מ"א – 9:04 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:40 סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:45 | שקיעת החמה שבת קודש - 7:26 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 8:18 | צאה"כ / לרבינו תם - 8:38

שפלוני ואלמוני הולכים בשרירות לבם. וטוב ויפה להם. הם נהנים מהעולם הזה. וגם יוטב להם לעולם הבא. שהרי בסופו של דבר הלוא הם מתפללים ג' תפילות מידי יום. וגם נותנים 'פרוטה' לצדקה, ועושים עוד איזה מצוות ואפילו מדקדקים בהן, עמוד והתבונן איך הם מחזרין אחר אתרוג נאה, ואיך מסייעין אותם מן השמים להשיג את משאלתם. עד שהכל מפליאים את האתרוג המופלא שהגיע לידם. ואם כן עשה גם אתה כמותם, ותזכה גם אתה לשני שולחנות. עזוב את כותלי הישיבה. וצא בשווקין וברחובות, ועסוק במשא ומתן, ותסתפק כמותם בשיעור בין מנחה למעריב. והגר מאושר. תחבולה זו היא כאמור ממש כעיז תחבולת הגויים הנכריים. כשם שהם מנסים לייצג את עצמו כגיבורים כדי להחליש דעתו של ישראל

הלוחמים עמו וחפיצים בשלימות העבודה. ותקוותו שיסוגו גם הם מהחלטתם אחר שישכילו ויבינו שלחינם הם ממררים את ימיהם.

אולם עלינו להקיש 'מלחמת האומות' ל'מלחמת היצר' ולרעת שכשם שהתורד מודיעה לנו שתחבולת הגוים היא רק אחיזת עינים ואיז לנו להתפעל מזה. כר הוא גם כן בתחבולת היצר, עלינו לדעת ששקר מעיד בנו היצר, ואלו האנשים שהיצר מייצג ככשרים גם אם במידת מה יש צדק בפיו איז זה סיבה להתפעל. גם כעת עלינו לקיים את מאמר הכתוב 'אל ירד לבבכם' ולהמשיר הלאה בשאיפתינו וביגיעתינו להתעלות במעלות העבודה.

ולהחזירו לאחוריהם. כר מייצג היצר את צדקת דרכו כדי להחליש דעתו של

ועלינו להעיז פנינו מול יצרינו ולהטיל דופי בה׳כשרים׳ שלו. כי זאת עלינו לדעת שכדי שיהיה האדם כשר באמת מוטל עליו לשבת על התורה ועל העבודה. וכל יציאה לרחובה של עיר מביאה לידי מכשולים חמורים כר שגם אם ה'ריקנים' שבישראל הם מלאים מצוות, אין בכך הוכחה שהוא באמת ירא את ה'...

קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם". ודרשו חז"ל (סוטה מב.): "ואמר אליהם שמע ישראל - מאי שנא שמע ישראל? אמר רבי יוחנן משום רשב"י. אמר להן הקב"ה לישראל: אפילו לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית - אי אתם נמסרין בידם". ע"כ.

וביאר **המהר"ל** (שם): "וטעם הדבר כי זכות קריאת שמע מועיל להם לנצח, כי האחרות שהם מאמינים בו יתברר. בזה ישראל מנצחים את האומות. לפי שהם דביקים בכח אחר שהאחר מורה על שאין מבלעדו והכל אפס. ומאחר שאיז מבלעדו נמצא כי הוא גובר", עכ"ל. הרי להדיא בדבריו, שאפילו מי שאין לו אלא הזכות של קריאת שמע, דהיינו שהוא מאמין ש"אין עוד מלבדו", בזה גופא הוא הכח לנצח את המלחמה. וידוע שזהו הסגולה של "איז עוד מלבדו". דמי שקובע בלבו "שאין עוד מלבדו". ויש רק כח אחת בהאי עולם. והשי"ת הוא השליט על הכל - עי"ז לא אפשר כלל וכלל לפעול בו שום רעות שבעולם. שזהו הכח של "אין עוד מלבדו". [עי' במש"כ **הנפש החיים** שער ג', פרק י"ב.

וכל זהו הוא מפורש בדברי המדרש **בילקוט שמעוני** (תהלים רמז תשי"ט) וז"ל. ״רבי אליעזר ורבי תנחום בשם רבי ירמיה אפילו רשע ובוטח בה׳ חסד יסובבנו״ עכ"ל. שאפילו אם איז לאדם שום זכויות כלל ועיקר. מ"מ אם יבטח בהשי"ת. יזכה להינצל מכל צרות שבעולם.

שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על איביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפוו ואל תערצו מפניהם (כ-ג) - דע את האויב!

לרש״י: אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו - ארבע אזהרות כנגד ארבעה דברים שמלכי האומות עושים. מגיפים בתריסיהם כדי להקישן זה לזה כדי השמיע קול שיחפזו אלו שכנגדם וינוסו. ורומסים בסוסיהם ומצהיליז אותם להשמיע קול שעטת פרסות סוסיהם, וצווחין בקולם ותוקעין בשופרות ומיני משמיעי קול.

הנה תורתינו היא נצחית. ובהכרח שגם הדברים שאינם נהוגים בימינו באים להורות ינו על עוד דברים הנרמזים בהם. ולכז כשאנו הוגים בתורה מוטל עלינו להתבונז בכל אלו המקראות מהו המכוון בהם לימינו אנו. והנה בבואינו במקראות אלו רואים אנו זהתורה מטיבה עמנו וביודעה שאויבינו מייצגים את עצמו כגיבורים כדי להפחיד אותנו היא באה ומגלה אותנו שאיז כאו כי אם תכסיס. כלומר עושים כמה וכמה תחבולות כדי להטעות את העיז שמדובר בגיבורים עצומים. וכפי שרש"י מביא שמשמיעים ארבעה מיני קולות כדי להפחיד את הלוחמים נגדם. אולם האמת היא שמדובר בהבל הבלים ממש. על כן דעו מי הוא האויב ואל תראו ואל תערצו מפניהם. מלבד מה שהכתוב מודיענו שאיז בהם ממש הוא מבשרינו שאנו הם אלו העתידים לנצחם. כיוו שה' אלקינו עמנו. וכימי צאתינו מארץ מצרים יראינו עוד נפלאות.

וכיון שהתורה היא נצחית יכולים אנו ללמוד מכאן גם כן לענין מלחמת היצר קיימת גם בימינו אנו. וכפי שאכן רואים שגם היצר הולך בתחבולה זו, גם הוא מנסה רמות ולייצג את הריקנים שבישראל כאנשים נכבדים כדי לפתות את המשתוקקים התעלות בעבודת ה' שיהיו גם הם כמותם. הוא פונה לאלו ואומר להם: ראה איר

אבשטיין שליט"א, בעמרס שדה אברהם

כי תצא למלחמה על איביד וראית סום ורכב עם רב ממד לא תירא מהם כי ה' אלקיך עמך ... (כ-א) - מקור לחובת הבמחון בהשי"ת בינו יונה (שערי תשובה שער ג', אות ל"ב) למד מפסוק זה חובת הבטחון בהשי"ת ל. "כי תאמר בלבבר רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם. לא תירא מהם -ברים ז. יו-יח). כי תצא למלחמה על אויבר וראית סוס ורכב עם רב ממר. לא תירא מהם (שם כ-א). הוזהרנו בזה, שאם יראה האדם כי צרה קרובה. תהיה ישועת ה' בלבבו ייבטח עליה, כענין שנאמר (תהלים פה-י): "אר קרוב ליראיו ישעו". וכן כתוב (ישעיה נא-יב): "מי את ותיראי מאנוש ימות". עכ"ל. הרי. דמקור חובת מצות הבטחוז הוא משום שהתורה הזהירנו לבל נירא כשנצא למלחמה. ווכ"כ **הבית הלוי** (הו' הבטחוז) להדיא עפ"י מש"כ **הרמב"ם** בספר המצוות (ל"ת נח)! וזהו המקור שאסור ליהודי לפחד משום דבר

בעולם, ״כי ה׳ אלקיך עמך״, וצריכים רק לבטוח בו יתב״ש, כי ישועתו קרובה לבא. ואם יאמר האומר. שמה"ת שיבטח בהשי"ת שישועתו קרובה לבא. הרי איז צדיק צארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. ואפשר שירא שמא יגרום החטא. והחטאים הוא הסיבה שימנע הישועה מלבא. על זה כתיב: "כי תצא למלחמה על איבר וגו' והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם. ואמר אלהם שמע ישראל אתם

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

"ווה דבר השמיטה" - Selected Halachos of Shemita (3)

Making a Pruzbul: Through a Messenger. If one cannot get three men together to act as a *Beis Din*, and cannot go to *shul*, most *Poskim* (1) hold that he can appoint another person to be his proxy. He tells the messenger: "I appoint you to give over my debts [meaning money owed to me] to a Beis Din." The messenger then tells the *Beis Din*: "I have been appointed by Ploni ben Ploni to give over his debts to Beis Din in order that he should be able to collect them when he wants." The Beis Din will write the regular *Pruzbul* but they will change the text a little to indicate that a messenger came and not the creditor himself. The Shvus Yitzchak (2) quotes from Rav Elyashiv zt"l that he can even appoint a messenger over the phone.

Making a Pruzbul: Women. Women are obligated in all the mitzvos of Shemitah just like men. Therefore, a lady who is owed money should also make a Pruzbul with three men. A married lady who shares all assets with her husband does not need her own Pruzbul and can rely on the one her husband makes. If there are any accounts, independent business money, or other funds that the husband does not have rights to, she verbally and not to write a document at all (4).

ביו הריחיים – תבליו מדף היומי – כתובות דף נו:

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א,

ראש כולל עטרת חיים ברוך, קליבלנד הייטס

at night, there is קידושין א דו<mark>יהפה בלילה איתא בימכא ליתא" - We see from our *Gemara* that it is ok to make a חופה at night. Regarding performing סידושין</mark> a discussion amongst *Poskim.* "אין מגרשין לכתחילה בלילה" prings that the שו"ת רא"ם. He quotes the שו"ת רא". He quotes the בלילה" אין מגרשין לכתחילה בלילה that concludes a א ווא is not a valid גע but he is uncertain if this applies to איז היא as well. Maybe since we are וויצאה. והיתה – מקזיש they should have the same אבע הא בע"א. דע explains his ספס is that since אתרילת should have the same אבע הא בע"א. דע explains his המילת should have the same אבע"א. דער דין (she will now collect her kesubah) & we don't start a דיז at night, and this reason doesn't apply to kedushin. למסקנע he paskens that we make kiddushin at night. ע"ש. The **היולחו** אה"ע כו' יד'ו **ערוד השולחו** brings that we are מדינות & this is the *minhag* of all מהדער מדינות & this is the minhag of all מהדער בלילה אפילו לכתחילה

The דיינים ס' ה') אין דנין בלילה בתחילת דין" paskens הל' דיינים ס' ה') שו"ע בארה שו"ע at night. The דיינים ס' ה' שו"ע at night. The דיינים ס' ה' that a סיכטא in one eye may be a judge because he still can see. One who is blind in both eyes, is not כשר לדון because for him it's always even by day. If so, says the סימ"ע the opposite should hold true too. If daytime is considered לילה because he can't see, then night should be considered day if we could see. So, if we light candles at night & make it light, it should be considered מינדר לדינו

The ר' יצחק שערים מצויינים בהלכה] where עם קר"א, ח"ד, ס' קמו'] שערים מצויינים בהלכה] ate cheese & then ate meat, but didn't wash his hands in between to ensure there was no cheese residue on his hands. He explained himself by saying this halacha only applies at night, but by day I can see if there is anything on my hands so I don't need to wash them. The שכו רטב"א says that in a place where there are many lit candles, like by a Chupah, it would have the same halacha as if it were day. On this he says (איני הונטרט אחרוי), those that make by night are סימב"א on this א כיטב"א above מקור that since there are lit candles & it's light, it is considered day. This might be the for why candles are lit at a *chupah*. If so, they would have to remain lit through out the *chupah*.

The אי"ח קלא' ד'ן שר"ע savs that תרננו savs that משנ"ב. The משנ"ב explains that this applies only from after the *chupah*, not before He brings a יש מקיליו that holds that it is omitted starting from שחרית of that morning. ארייש חו ר' אלישיב that holds that it is omitted starting from דחלה נישואיו משנת הגרי"ש חו halacha that a תרנו ביום חיפתו does not say ציבור & the entire אול davening with him also doesn't say it. R' Elyashiv adds that this is only true if the אפרעה. If the אפרעה, then אפרעה, then תרעה, the תרען, the תרען, the תרען, then הופה או שפיעה is said that day because that day is not considered ינם חיפתי. If, however they are davening Mincha in the wedding hall, even if the chupah will be later after shekia. ינם חיפתי is not said as that is already considered the "בית חתנים".

R' Gedaliah Schorr zt"l (Ohr Gedalvahu) would sav:

יכי האדם עץ השדה"י - Unlike vegetation that needs to be rejuvenated yearly, trees learn to sustain themselves. Man too needs to work on himself so that his strengths reinvigorate him. He should not need to constantly plow to find his own strengths. He should know where they are, work on them and bring forth beautiful fruit - not let them go to waste."

A Wise Man would say: "The most wasted of all days is the one that features no laughter."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

למיח: Before משיח the challenges will be many!! 103.885+ & the ONLY path is to be Truthfully w/HIM through ממ"מ & במ"ח (sign! too!)

855.400.5164 Bavis Ne'eman B'Yisroel

Glatter/Iurkowitzfamilies on the marriage of Daniella & Sruli. May they be zoche to build a

wife," and *Beis Din* indicates this in the text of the *Pruzbul*. A girl who is supported by her father [whose earnings technically belong to her father] can rely on the *Pruzbul* that her father makes. If she is financially independent and possibly owed money, she should make her own. It is a good idea for shuls who might have such attendees, to organize a way that they can call a shul person to be their messenger to do a separate Pruzbul for each of these people, without them having to come themselves.

needs her own Pruzbul. However, she can make her husband a

messenger to give over her debts to Beis Din. When he makes his

declaration to *Beis Din* he says, "All debts owed to me and my

Making a Pruzbul: Companies. Companies should authorize one person to act on behalf of the company and make a *Pruzbul*. **Holding on to the Pruzbul.** The creditor who is owed the money should hold on to the *Pruzbul* and put it with his papers. Some hold (3) that if the *Pruzbul* was torn [or possibly lost] before the year is over, it will not be valid. Even though others argue on this, it is best to make sure to keep it around till the year is over. Some congregations have a custom to just give over their debts

Mazel Toy to the

מעשה אבות סימו

כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם ... (ב-ר)

Before going out to a *Milchemes Rishus*, an elective war, the *Kohanim* and officers asked the troops, "Has anyone just built a new home for his family? Has anyone just planted a vineyard? Has anyone just married but not yet consummated the marriage? If yes, return to your homes. You are not to go to war!" Lastly, "Is there anyone who is fearful of going to battle? Are you afraid that you have sinned and will not be protected? If so, return home!" The Torah takes into account that a person who goes out to war may be killed or taken hostage by the enemy. And although the halacha states clearly: "Other than redeeming or rescuing captives and hostages, providing relief for starving and destitute people is of the highest priority" (Yoreh Deah 251), for a soldier not to be afraid would rightfully make us question his suitability for battle. The Torah wanted us to look at the fear inside and decide whether or not we have a reason to remain afraid.

Chacham R' Ovadia Yosef zt" wrote a long responsa (Y" O C" M 6) about Operation Entebbe in Uganda caused by the flight from Tel Aviv to Paris in 1976 that was hijacked diverting it to Entebbe, Uganda. Would the government have been allowed to release the forty Palestinian terrorists demanded in return for the lives of the Jewish passengers? This may be problematic because if there would be this exchange then it may lead to another kidnapping so that they can free even more terrorists. Another concern was that almost certainly the terrorists that would be released would attempt to kill more Jews. After a lengthy discussion Chacham Ovadia concluded that Gedolei Torah were discussing this from a halachic standpoint when suddenly the Prime Minister, Yitzchak Rabin, came to them to inform them that the Israeli army was successful in killing the hijackers and their cohorts in Uganda and releasing the Jewish hostages who were now on their way to Israel.

An Israeli soldier involved in Operation Entebbe related to a high school class that *Havdala* was recited on the Entebbe airfield's runway. He made the beracha of Meorei Ha'aish on the burning wreckage of the destroyed Ugandan air force!

Another hijacking that targeted Jews took place in 1970. On September 6, 1970, the Rosh Yeshivah of Mesivta Chaim Berlin, R' Yitzchok Hutner zt''l, his daughter, and son-in-law R' Yonasan David shlita, were on a flight from Eretz Yisroet to New York that was hijacked by Palestinian terrorists. The terrorists freed the non-Jewish passengers and held the Jewish passengers hostage. R' Hutner was held alone in an isolated location while Jews around the world prayed for his safe release.

While the remaining passengers were being held, the hijackers realized that R' Hutner was a prominent leader in the Jewish world. Although they generally treated him with respect, they did confiscate a bag in which he kept his precious writings of chiddushei Torah that he had accumulated over his lifetime, and they did not return it upon his release. His close followers went to great lengths to retrieve the *chiddushim*, offering financial rewards for their return. Even though there were several instances when the intermediaries thought they might be successful, nothing materialized and the writings remain lost to this day.

In the United States, there was talk about raising money to ransom R' Hutner, but R' Yaakov Kamenetzky zt"l ruled against the move. Although there is a halachic basis for paying an exorbitant sum to save a great *Torah* leader, R' Yaakov ruled that this applies only during peacetime, and Israel's ongoing struggle with terrorism constitutes war.

There were young children traveling alone on this flight. Ten-year-old Yosef Trachtman and eight-year-old Tziporah Moran. As soon as passengers realized the plane was being hijacked, R' Hutner's two students on the flight, R' Yaakov Drillman and R' Meir Fund, moved from their own seats to sit next to the two unaccompanied children. Eight-year-old Tziporah was carrying documents from both the United States and Israel. R' Drillman knew that signs of Israeli citizenship would put the girl in danger. He therefore ripped her Israeli documents into tiny shreds and swallowed them.

When **Chacham Yosef Harari-Raful** shlita, Rosh Yeshivah of Ateret Torah, was given a cup of water on Erev Shabbos, on this hijacked flight, he dipped his shirt into it to cleanse his clothing, in order to do something l'kavod Shabbos! (Rabbi Vehoshua Alt)

בוא בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא בהדשו ומדי שבת בשבתו יבוא ב בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא ב אבר בשבתו יבוא בבוא באבר בי ... (ישעי' פו-כנ) אבר להשתחות לפני אמר ה' ... (ישעי' פו-כנ)

Jewish people experienced, and after her fourth son, Yehuda, was born, Leah praised and thanked *Hashem* for she saw with

divine inspiration that the fourth exile would be the last one.

Although last week, the *Haftorah* of the "שבעה ד'נחמתא" which begins with the words "עני' סוערה" was not read due to Rosh Chodesh falling out on Shabbos, the Mishnah **Berurah** (425:7) rules that we don't skip any *Haftorah* of the "שבעה ד'נחמתא" and we read both the *Haftorah* of "רני עקרה" as well as that of last week (עניה סוערה). The Haftorah of "רני "אקרה is also read on Parshas Noach, and in it, Yeshava HaNavi declares: "Shout, O' barren one, you who bore no child. Shout aloud for joy, you who did not travail." Such a statement seems rather strange since it is more likely that a barren woman would feel sadness as opposed to joy.

R' Avraham Saba zt"l (Tzror HaMaor) explains that Leah Imeinu's first four sons correspond to the four exiles the

The *Torah* tells us that she "stopped giving birth" and she was happy about it. The Tzror HaMaor explains that the words of Yeshaya HaNavi reference Leah's reaction to the realization that she had stopped giving birth. He explains that Leah was happy because she understood that she had halted birthing new exiles for the future generations.

While not having children is from the most painful things in a woman's life, Leah Imeinu taught that there may sometimes be a silver lining in that maybe *Hashem* withheld that privilege for a specific reason beyond which we may understand

ונגש הכהן ודבר אל העם. ואמר, אלהם שמע ישראל concepts in avodas halev from the FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

As Klal Yisroel embarks on its way to wage a war, the Kohen steps forward, and proclaims the above and subsequent posukim. These posukim clarify who is and who is not qualified to fight in the army. The opening words of the Kohen are Shema Yisroel. Rashi quotes from Chazal that even if Bnei Yisroel have the sole merit of Shema, we are still worthy of being saved. **R' Yitzchok Elchanan Spector** z"tl explains that what we say in davening: "שומר ישראל" - we are worthy of protection in the merit of saying *Shema Yisroel*. It would appear that there is a meritorious connotation in the words "שמע ישראל" alone, even without "המיחדים שמך ה' אחד". We say afterwards "שמע ישראלד". What is that?

I heard from a *Rebbi* of mine, in the name of his father **R' Dovid Affen** shlita, who quoted from the **Sefer HaChareidim** a new pshat in Shema Yisroel. Typically we're used to translating Shema Yisroel as "Hear O Israel." The Chareidim explains in depth and at length that here the word *Shema* means gather together, unite as one, based on the *posuk* "וישמע שאול את העם". In order to accept upon ourselves the proper Kabolas Ol Malchus Shamayim, we must do so only through unity, forming a unified nation. That, in and of itself, is worthy of protection. Hence, "שומר ישראל...האומרים שמע ישראל".

Based on this we may add a insightful machshava. Perhaps this is what the Kohen is proclaiming. Shema Yisroel - even if you only possess the merit of being a unified nation, that itself will enable you to successfully battle your adversaries, as one unit. As Elul commences, and we begin our preparations for Rosh Hashana, the coronation of our King, we must strive to do so as a cohesive nation with great *achdus* and unity and without any discord. As our *Rabbeim* taught us: אין מלך בלא עם".

With this in mind, we should all be *zoche* to an inspiring, uplifting *Elul* together as one.

משל למה הדבר דומה

לא ימצא בך ... קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף וגו' (יח-י) : People in the ancient world believed that the forces of nature had their own mystical powers and by placating them they would be able to bring about healing and serenity. Practitioners would use these methods to heal people and even today, such practices are performed in some oriental countries, especially in the deep remote areas of India.

Over the last century, this idea of using "energy healing" to treat ailments the same way it is performed by these Orientals, has crept into the western world and medicine. However, from a *Torah* perspective, **R' Yisroel Belsky** zt"l was known to be very critical of these foreign ideas. He frequently spoke out against them, exposing some of the serious prohibitions these practices could entail.

known as kinesiology, came to him with complaints. "Since phenomenal phenomena that aren't aligned with the *Torah*.

the Rov is an acclaimed halachic authority, his words are damaging my reputation and hurting my business," the man claimed. "Wouldn't you be happy if I would cure [a certain relative] if she would have a certain condition?" he asked.

R' Belsky was adamant. "I'd rather she has a condition than be filled up with your kishuf (magic). If the Torah says it is prohibited, then it doesn't make a difference how amazing the results of your forbidden practices may be!"

נמטל: The Gemara (Bava Metzia 59b) relates an amazing account of how Rav Eliezer tried proving his argument by saying that if he was correct, the forces of nature should prove it, and they miraculously did! However, the other rabbis disagreed with him and subsequently he lost the debate.

The **Vilna Gaon** zt"l explains that this is the only way to ensure that the *Torah* will never cease to exist. No matter One day someone who practiced a certain "energy healing" how impressive, we must never be influenced by any

שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך ... (מז-יח)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Shoftim V'Shotrim Titein LECHA Bechol She'arecha, the Torah is teaching us a fundamental principle in human relationships. The way to judge others is the way you judge yourself. The same way we are so understanding and forgiving when we do something wrong, this is the way we should act when others do something that we think is wrong. It is human nature to judge others. As soon as we see someone new, our brain automatically goes into judgment mode. Is this person my type? Do they fit in? Does their behavior, dress and appearance fit in with what I think is normal? And if they pass the first test and we actually go over and speak to them, we then judge their speech. Do they speak nicely? Too loud, too quiet? Do they say anything that is not appropriate? We are constantly in judgment mode. Are they frummer than me? Are they modern? A million questions go through our minds. And if they do or say something that we don't like, or they just remind me of someone I don't particularly care for - well, then we can easily write them off and decide that this is not my type, and the judgment is passed, the verdict is decided and this person is signed and sealed in my book of life or death, in the blink of an eye.

This is why the very first piece of advice that we are taught in *Pirkei Avos*, the *mishnayos* that teach us how to interact with others is, "Hevu Mesunim Badin." Be deliberate in judgment. Deliberate means to take things slowly. Don't jump to conclusions Don't decide the future of a potential friendship on the basis of one encounter. Give people a chance to prove to you how special they are. Why are we so quick to judge? We are placed in this world by the mercy of *Hashem* to see the greatness of His Creations.

Maybe this is why we read *Parshas Re'eh* right before *Shoftim*. First we must SEE the good in others; only then can we become shoftim, judges. When you love someone, you want to see only good in them. You want others to see only good in them, This is the way to judge people favorably. If we would see everyone as a brother or a sister, it would not be hard to judge favorably.